

7) Η Επιτροπή διαπίστωσε επομένως ότι η επικαλούμενη παραβίαση των προαναφερθεισών διατάξεων της οδηγίας 2004/18 εξακολουθεί να ισχύει, χωρίς οι επικαλούμενοι λόγοι να μπορούν να την δικαιολογήσουν και κατέθεσε προσφυγή για διαπίστωση της εν λόγω παραβίασεως ενώπιον του Δικαστηρίου.

(¹) EE L 134 της 30.4.2004, σ.114

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Sibiu (Ρουμανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2013 — Silvia Georgiana Câmpean κατά Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Medias, Administrația Fondului pentru Mediu

(Υπόθεση C-97/13)

(2013/C 129/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Sibiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Silvia Georgiana Câmpean

Καθών: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Medias, Administrația Fondului pentru Mediu

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στις διατάξεις του άρθρου 110 ΣΛΕΕ η εισαχθείσα με τον νόμο 9/2012 κανονιστική ρύθμιση, συνιστώντας στην πράξη μέτρο το οποίο συνεπάγεται προδήλως δυσμενείς διακρίσεις;
- 2) Πρέπει το άρθρο 110 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί ως αποκλείον το καθεστώς που εισήχθη με τον νόμο 9/2012 (κατά την αρχική του διατύπωση), με το οποίο καθιερώθηκε φόρος για τις ρυπογόνες εκπομπές των αυτοκινήτων οχημάτων, στην περίπτωση κατά την οποία διαπιστώνεται ότι το εν λόγω φορολογικό μέτρο είναι σχεδιασμένο κατά τρόπο ώστε να αποτελεί αντικίνητρο για τη θέση σε κυκλοφορία, εντός του οικείου κράτους μέλους, μεταχειρισμένων αυτοκινήτων που έχουν αγορασθεί σε άλλα κράτη μέλη, χωρίς ωστόσο να αποτελεί αντικίνητρο για την αγορά εντός του οικείου κράτους μέλους μεταχειρισμένων οχημάτων της ίδιας παλαιότητας και του ίδιου βαθμού φθοράς;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2013 — Martin Blomqvist κατά Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

(Υπόθεση C-98/13)

(2013/C 129/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: Martin Blomqvist

Εφεσίβλητες: Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (¹), την έννοια ότι «διανομή [...] στο κοινό» εντός κράτους μέλους ενός προστευομένου κατά τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας προϊόντος συντρέχει όταν μια επιχείρηση συνάπτει μέσω ιστότοπου τρίτης χώρας συμφωνία πωλήσεως και αποστολής του προϊόντος σε ιδιώτη αγοραστή με γνωστή στον πωλητή διεύθυνση στο κράτος μέλος στο οποίο το προϊόν προστατεύεται κατά τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας, πληρώνεται για το προϊόν και διενεργεί την αποστολή στον αγοραστή στη συμφωνηθείσα διεύθυνση ή απαιτείται συγχρόνως, στην περίπτωση αυτή, το προϊόν να έχει αποτελέσει πριν την πώληση αντικείμενο προσφοράς προς πώληση ή διαφημίσεως απευθυνόμενης ή αναρτημένης σε διαδικτυακό ιστότοπο απευθυνόμενο προς τους καταναλωτές του κράτους μέλους εντός του οποίου παραδίδεται το προϊόν;
- 2) Έχει το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (²), την έννοια ότι συνιστά «χρήση σήματος στις συναλλαγές» εντός κράτους μέλους το γεγονός ότι μια επιχείρηση συνάπτει μέσω ιστότοπου τρίτης χώρας συμφωνία πωλήσεως συμφωνία πωλήσεως και αποστολής προϊόντος, που φέρει το σήμα σε αγοραστή με γνωστή στον πωλητή διεύθυνση στο κράτος μέλος στο οποίο το σήμα είναι καταχωρισμένο, πληρώνεται για το προϊόν και διενεργεί την αποστολή στον αγοραστή στη συμφωνηθείσα διεύθυνση ή απαιτείται συγχρόνως, στην περίπτωση αυτή, το προϊόν να έχει αποτελέσει πριν την πώληση αντικείμενο προσφοράς προς πώληση ή διαφημίσεως απευθυνόμενης ή αναρτημένης σε διαδικτυακό ιστότοπο απευθυνόμενο προς τους καταναλωτές του εν λόγω κράτους μέλους;
- 3) Έχει το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (³), την έννοια ότι συνιστά «χρήση σήματος στις συναλλαγές» εντός κράτους μέλους το γεγονός ότι μια επιχείρηση συνάπτει μέσω ιστότοπου τρίτης χώρας συμφωνία πωλήσεως συμφωνία πωλήσεως και αποστολής προϊόντος, που φέρει το σήμα σε αγοραστή με γνωστή στον πωλητή διεύθυνση στο κράτος μέλος στο οποίο το σήμα είναι καταχωρισμένο, πληρώνεται για το προϊόν και διενεργεί την αποστολή στον αγοραστή στη συμφωνηθείσα διεύθυνση ή απαιτείται συγχρόνως, στην περίπτωση αυτή, το προϊόν να έχει αποτελέσει πριν την πώληση αντικείμενο προσφοράς προς πώληση ή διαφημίσεως απευθυνόμενης ή αναρτημένης σε διαδικτυακό ιστότοπο απευθυνόμενο προς τους καταναλωτές του εν λόγω κράτους μέλους;

4) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1383/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, για την παρέμβαση των τελωνειακών αρχών έναντι εμπορευμάτων που είναι ύποπτα ότι παραβιάζουν ορισμένα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται έναντι των εμπορευμάτων που διαπιστώνεται ότι παραβιάζουν παρόμοια δικαιώματα ⁽⁴⁾, την έννοια ότι προϋπόθεση για την εφαρμογή εντός κράτους μέλους των διατάξεων για την παρεμπόδιση της θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία και την καταστροφή «πειρατικών εμπορευμάτων» αποτελεί η «διανομή [...] στο κοινό», σύμφωνα με τα κριτήρια της απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος;

5) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1383/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, για την παρέμβαση των τελωνειακών αρχών έναντι εμπορευμάτων που είναι ύποπτα ότι παραβιάζουν ορισμένα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται έναντι των εμπορευμάτων που διαπιστώνεται ότι παραβιάζουν παρόμοια δικαιώματα, την έννοια ότι προϋπόθεση για την εφαρμογή εντός κράτους μέλους των διατάξεων για την παρεμπόδιση της θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία και την καταστροφή «εμπορευμάτων παραποιήσεως/απομιμήσεως» αποτελεί η «χρήση του σήματος στις συναλλαγές» εντός του κράτους μέλους σύμφωνα με τα κριτήρια των απαντήσεων επί του δεύτερου και του τρίτου ερωτήματος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 167, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ L 299, σ. 25.

⁽³⁾ ΕΕ L 78, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 196, σ. 7.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad [(Βουλγαρία)] στις 4 Μαρτίου 2013 — Snezhana Somova κατά Glaven direktor na Stolichno upravlennie «Sotsialno osiguravane»

(Υπόθεση C-103/13)

(2013/C 129/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Snezhana Somova

Καθού: Glaven direktor na Stolichno upravlennie «Sotsialno osiguravane»

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν τα άρθρα 48, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 49, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ, υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας

δίκης, την έννοια ότι επιτρέπουν την εφαρμογή διάταξης του εθνικού δικαίου κράτους μέλους που, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη διάταξη του άρθρου 94, παράγραφος 1, του Kodeks na sotsialno osiguravane (του βουλγαρικού κώδικα κοινωνικής ασφάλισης), προβλέπει τη λήξη της ασφαλιστικής υπαγωγής ως προϋπόθεση για τη χορήγηση σύνταξης γήρατος σε πολίτη κράτους μέλους ο οποίος, κατά τον χρόνο της υποβολής της αίτησης για τη χορήγηση σύνταξης, ασκεί δραστηριότητα ελεύθερου επαγγελματία σε άλλο κράτος μέλος και εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας ⁽¹⁾;

2) Έχει το άρθρο 94, παράγραφος 2, του κανονισμού 1408/71, σε συνδυασμό με το άρθρο 48, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ, την έννοια ότι επιτρέπει μια εξαίρεση από τον κανόνα του συνυπολογισμού των περιόδων ασφάλισης, όταν πρόκειται για περιόδους ασφάλισης που διανύθηκαν σε άλλο κράτος μέλος πριν από την εφαρμογή του κανονισμού αυτού στο κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση χορήγησης σύνταξης, δηλαδή την έννοια ότι παρέχει στον ασφαλισμένο το δικαίωμα να επιλέξει αν θα δηλώσει τις περιόδους αυτές προς τον σκοπό του συνυπολογισμού τους και να εκτιμήσει την ανάγκη του συνυπολογισμού, όταν ο χρόνος ασφάλισης που έχει διανυθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία μόνο του κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση δεν επαρκεί για την κτήση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και υπάρχει η δυνατότητα αναγνώρισης επαρκούς χρόνου ασφάλισης μόνο κατόπιν καταβολής ασφαλιστικών εισφορών;

Επιτρέπει, υπό τις περιστάσεις αυτές, το άρθρο 48, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ να έχει ο ασφαλισμένος τη διακριτική ευχέρεια, μετά την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, να παραιτηθεί από την εφαρμογή του άρθρου 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 1408/71 σχετικά με τον συνυπολογισμό των περιόδων ασφάλισης, μη δηλώνοντας, κατά την υποβολή της αίτησής του για συνταξιοδότηση, τις περιόδους ασφάλισης που έχει συμπληρώσει σε άλλο κράτος μέλος;

3) Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71 την έννοια ότι επιτρέπει την αναγνώριση περιόδων ασφάλισης κατόπιν καταβολής των σχετικών ασφαλιστικών εισφορών, όπως προβλέπεται στο βουλγαρικό δικαιο από την παράγραφο 9, τρίτο εδάφιο, [των μεταβατικών και τελικών διατάξεων] του Kodeks za sotsialno osiguravane, όταν, όπως συμβαίνει στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι περίοδοι ασφάλισης που έχουν αναγνωρισθεί με τον τρόπο αυτό συμπίπτουν με περιόδους ασφάλισης που έχουν συμπληρωθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους;

4) Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 1408/71 την έννοια ότι επιτρέπει σε ένα κράτος μέλος να διακόπτει την καταβολή της σύνταξης γήρατος που έχει χορηγηθεί σε πολίτη του κράτους μέλους αυτού σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και να αναζητεί όλα τα καταβληθέντα ως σύνταξη ποσά, αν οι προϋποθέσεις που θέτει ο κανονισμός συνέτρεχαν μόνο κατά το χρονικό σημείο της χορήγησης της σύνταξης και αν έχει αναγνωρισθεί, κατά την εθνική μόνο νομοθεσία, ορισμένη περίοδος ασφάλισης κατόπιν καταβολής των σχετικών ασφαλιστικών παροχών, και μάλιστα με αιτιολογία βασισμένη στο εθνικό